

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2019. november 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. május 8. napján kihirdetett **ügyszám**/10. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a másodfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből mellőzi azt a kijelentést, hogy „Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja”.

I n d o k o l á s

A Debreceni Járásbíróság a 2017. október 25. napján kelt **ügyszám**2/107. számú ítéletével **I. r. vádlottat** társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés a), d) pont] és társtettesként elkövetett testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés] mondta ki bűnösnek és ezért halmazati büntetésül, mint erőszakos többszörös visszaesőt 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, kizárva őt a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből. Elrendelte a Debreceni Járásbíróság **ügyszám**3/9. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság még további két vádlottal szemben hozott marasztaló döntést.

Fellebbezés folytán a Debreceni Törvényszék a 2018. március 9. napján kelt **ügyszám**4/6. számú ítéletével **I. r. vádlott** vonatkozásában megváltoztatta a járásbíróság ítéletét és a szabadságvesztés büntetés tartamát 10 hónapra, a közügyektől eltiltást pedig 1 évre enyhítette és a szabadságvesztés végrehajtásának fokozatát börtönben állapította meg. Ezzel az elsőfokú bíróság határozata 2018. március 9. napján jogerőre emelkedett.

I. r. vádlott védője a jogerős ügydöntő határozattal szemben - anyagi jogszabálysértés miatt - felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Kúriára.

A Kúria a 2018. november 7. napján kelt **ügyszám**5/6. számú végzésével a **I. r. vádlottal** szemben kiszabott 10 hónap szabadságvesztés büntetés végrehajtását, továbbá az 1 év 4 hónap szabadságvesztés utólagos végrehajtását felfüggesztette, majd a 2018. december 4. napján meghozott **ügyszám**5/10. számú végzésével a Debreceni Törvényszék **ügyszám**4/6. számú ítéletét **I. r. vádlott** tekintetében hatályon kívül helyezte és a törvényszéket új másodfokú eljárásra utasította.

E megismételt másodfokú eljárás eredményeként a Debreceni Törvényszék a 2019. május 8. napján kelt **ügyszám**/10. számú ítéletével **I. r. vádlottat** 1 rb. társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés a), d) pont], valamint 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól - jogos védelem címén - felmentette, a bűnügyi költséget az államra terhelve, egyebekben helybenhagyva az elsőfokú bíróság döntését.

A másodfokú határozatot **I. r. vádlott** védője tudomásul vette, míg a vádlott nem élt jogorvoslattal, ugyanakkor az ügyész fellebbezést jelentett be az I. r. vádlott terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett, vitatva azt, hogy az I. r. vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett, utalva tanú 4tanúvallomására.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi jogorvoslatot fenntartotta, felhívta a 4/2013. számú Büntető Jogegységi Határozat tartalmát, idézte tanú 4tanú nyomozás során tett vallomását (nyomozati irat 37. oldal), majd azt rögzítette, hogy az I. r. vádlott miután őt a II. és III. r. vádlott lökdösni kezdték „a kihívást elfogadva maga is a verekedők közé állva a jogtalanság talajára lépett”. Mindezek alapján a másodfokú ítélet megváltoztatására, a vádlott bűnösség nyilvánítására és büntetés kiszabására tett indítványt, a tényállásnak a vádlott személyi körülményeire vonatkozó kisebb pontosítását is szükségesnek tartva.

A védő a fellebbviteli főügyészség átiratára észrevételt tett. Ebben a Kúria számú döntésére hivatkozva vitatta, hogy az I. r. vádlott a kölcsönösségre tekintettel a jogtalanság talajára került volna, egyben annak a véleményének adott hangot, hogy „a vádhatóság képviselői még a régi Btk. szabályozás szellemében terjesztették elő jogorvoslatukat”. Kifejtette, hogy álláspontja szerint „a jogos védelem a többszörösen büntetett előéletű személyt is megilleti”.

Az ítéletábra elsődlegesen azt rögzíti, hogy a bíróság a 1998. évi XIX. törvény szerinti eljárási szabályokat alkalmazva folytatta le az eljárást, míg a másodfokon eljáró bíróságnak már a 2018. július 1. napján hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény szabályait alkalmazta, melynek 868. §-ának (1) bekezdése értelmében e törvény rendelkezéseit a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntető eljárásokban is alkalmazni kell.

A fellebbezés a Be. 615. §-a (3) bekezdésének a) pontja alapján joghatályos (ellentétes döntés), megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét és a Be. 619. §-ának (4) bekezdését értelmezve a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottsága is vizsgálható.

Az ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a Be. 620. §-a (1) bekezdésének II. fordulata alapján nyilvános ülést tűzött az ügyészi fellebbezés elbírálására, amelyen az ügyész az átiratában kifejtetteket tartotta fenn, míg a védő a másodfokú határozat helybenhagyására tett indítványt, megismételve az írásbeli észrevételében rögzítetteket.

Az ítéletábra a Be. 618. §-ának (1) bekezdésében írt körben bírálta felül a bíróságnak felmentő ítéletét. Ennek során megállapította, hogy a másodfokú bíróság túlnyomó részt megalapozottnak tartotta a bíróság által rögzített tényállást, melyet csupán az I. r. vádlott személyi körülményei vonatkozásában egészített ki, érintetlenül hagyva a történeti tényeket. Szükséges megjegyezni, hogy a tényállást a vádhatóság sem támadta, azt megalapozottnak találta, hiszen az elsőfokú bíróság szinte szó szerint a vádirati tényállást emelte át az ítéletébe. Ennek pedig a releváns bekezdése a következő:

„A történeteket látva a szintén a szórakozóhelyen tartózkodó **I. r. vádlott** a II. és III. r. vádlottak közé állt, azonban a II. és III. r. vádlottak őt is lökdösni kezdték, melyre **I. r. vádlott** a szórakozóhelyen lévő billiárdasztalról egy dákót felkapott, **III. r. vádlottat** fején ütötte, melyre a III. r. vádlott szája és orra vérezni kezdett.”

Ezen tényállásból a kihívás elfogadására, amire a vádhatóság a jogorvoslatában hivatkozik, nem lehet megalapozott következtetést vonni. Az ügyészi fellebbezésben tanú 4tanúnak tulajdonított és

idézett mondatok (nyomozati iratok 37. oldal) tanú 2tanútól származnak, pusztán a tanú véleményét megfogalmazva, melyet a többi rendelkezésre álló bizonyíték tükrében kell értékelni, nem a bizonyítékok egészéből kiragadva. A törvényszék az ítéletének indokolásában részletesen kifejtette jogi álláspontját és érveit, amellyel az ítéletábra is egyetért, annak megismétlése szükségtelen.

A harmadfokú bíróság osztja azt a védői álláspontot, hogy a jogos védelem és annak törvényes következménye az erőszakos többszörös visszaesőt is megilleti.

Mindezekből az következik, hogy az irányadó tényállás alapján az I. r. vádlottat fel kellett menteni az ellene emelt vád alól, a törvényszék döntése helyes, az megfelel a jogszabályoknak, ezért az ügyészi jogorvoslat nem vezethetett eredményre.

Az eddig írtakra tekintettel az ítéletábra, mint harmadfokon eljáró bíróság a törvényszék másodfokú ítéletét a Be. 623. §-át alkalmazva helybenhagyta azzal, hogy mellőzte az „Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja” kijelentést, hiszen a felmentő rendelkezés következtében nem maradt olyan rendelkezése az elsőfokú ítéletnek, amelyet az érintett vádlott esetében helyben kellett volna hagyni.

Debrecen, 2019. november 26.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Debreceni Törvényszék **ügyszám/10.** számú ítélete az ítéletábra végzésével jogerős.

Debrecen, 2019. november 26.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke